

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚά Χρονικά

Η πείρα στην εποχή του Cern...

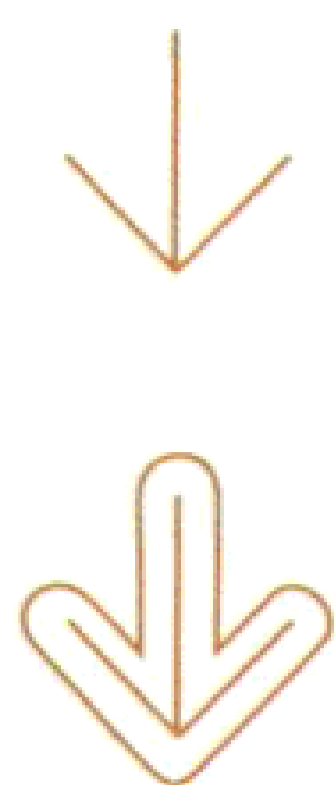
Η εφαρμογή στρατηγικού management
σε ένα ίδρυμα ανώτατης εκπαίδευσης

αναβάθμιση
της Υπηρεσίας Mail

ΤΕΥΧΟΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
2008

14

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚά Χρονικά

Ιδιοκτησία	ΤΕΙ Αθήνας
Εκδότης	Δημήτριος Νίνος Πρόεδρος ΤΕΙ Αθήνας
Διευθυντής	Αντώνιος Καμμάς
Συντακτική Επιτροπή	Δημήτριος Νίνος Μιχαήλ Μπρατάκος Ιωάννης Χάλαρης Απόστολος Παπαποστόλου Γεώργιος Γιαννακόπουλος
Επιμέλεια έκδοσης	Ιφιγένεια Αναστασάκου Ελένη Βαβουράκη Δώρα Φραγκούλη Δανάη Κονδύλη
Καλλιτεχνική Επιμέλεια έκδοσης	Έφη Παναγιωτίδη

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ

Πρόεδρος	Δημήτριος Νίνος
Αντιπρόεδρος	Αντώνιος Καμμάς
Αντιπρόεδρος	Μιχαήλ Μπρατάκος
Αντιπρόεδρος	Ιωάννης Χάλαρης
Διευθύντρια ΣΕΥΠ	Ευαγγελία Πρωτόπαπα
Διευθυντής ΣΤΕΦ	Δημήτριος Βάττης
Διευθυντής ΣΓΤΚΣ	Νικήτας Χιωτίνης
Διευθυντής ΣΔΟ	Γεώργιος Πολυχρονόπουλος
Διευθυντής ΣΤΕΤΡΟΔ	Ιωάννης Τσάκνης
Γενική Γραμματέας	Κωνσταντίνα Μασούρα
Γραμματέας Συμβουλίου	Αφροδίτη Λάσκαρη

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΩΝ

Πρόεδρος ΕΕ&Ε	Μιχαήλ Μπρατάκος
Αντιπρόεδρος	Αντιπρόεδρος ΤΕΙ-Α
Αντιπρόεδρος	Ιωάννης Τσάκνης
Μέλη ΕΕ&Ε	Ευαγγελία Πρωτόπαπα Γεώργιος Παναγιάρης Δήμος Τριάντης Γεώργιος Γιαννακόπουλος
Γραμματέας ΕΕ&Ε	Πέτρος Πουλμέντης Ιφιγένεια Αναστασάκου

1	ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ	4
2	ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ	7
	<ul style="list-style-type: none"> 7 ■ Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα με τίτλο “Επιστήμη Τροφίμων και Διατροφή” 9 ■ Ι. Χάλαρης: Η εφαρμογή στρατηγικού management σε ένα ίδρυμα ανώτατης εκπαίδευσης 14 ■ ΣΑΤΕ: Καθορισμός Επαγγελματικών Δικαιωμάτων 	
3	ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ - ΟΜΙΛΙΕΣ	18
	<ul style="list-style-type: none"> 18 ■ Γ. Τσάκης: Κεντρικό πρόβλημα η υποχρηματοδότηση για τα ΤΕΙ 20 ■ Μ. Μπρατάκος: Επαγγελματικά δικαιώματα αποφοίτων ΤΕΙ και η αντιμετώπισή τους από το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 	
4	ΑΡΘΡΑ - ΑΠΟΨΕΙΣ	25
	<ul style="list-style-type: none"> 25 ■ Ν. Παταργιάς: Ο Άλμπερτ Αϊνστάιν και ο Νιλς Μπορ. Οι δύο μεγάλοι φυσικοί του 20ου αιώνα 32 ■ Α. Καμμάς: Η πτωματική σύνοδος και η περίοδος της πορνοκρατίας 36 ■ Γ. Γιαννακόπουλος: Σμύρνη. Η μητρόπολη του μικρασιατικού ελληνισμού 42 ■ Δ. Χανιώτης: Η πείνα στην εποχή του Cern... 46 ■ Ι. Δ. Μπουρής: Το αληθές “είναι” της ανέχειας και το ψευδές “φαίνεσθαι” της στατιστικής φτώχειας 	
5	ΑΦΙΕΡΩΜΑ	51
	<ul style="list-style-type: none"> 51 ■ Παγκόσμια ημέρα χωρίς αυτοκίνητο 	
6	ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ	54
	<ul style="list-style-type: none"> 54 ■ Υ. Δημουλά: Παθήσεις του θυρεοειδούς αδένα 	
7	ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΤΕΙ	60
	<ul style="list-style-type: none"> 60 ■ Νέα της Διοίκησης 70 ■ Νέα από τα Τμήματα 75 ■ Νέα της Επιτροπής Εκπαίδευσης και Ερευνών 	
8	ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ ΝΕΑ	100
9	ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ	106
10	ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ	110

4

ΑΡΘΡΑ ΑΠΟΨΕΙΣ

- **Ν. Παταργιάς**

Ο Άλμπερτ Αϊνστάιν και ο Νιλς Μπορ.
Οι δύο μεγάλοι φυσικοί του 20^{ου} αιώνα

- **Α. Καμμάς**

Η πτωματική σύνοδος και
η περίοδος της πορνοκρατίας

- **Γ. Γιαννακόπουλος**

Σμύρνη: Η μητρόπολη του μικρασιατικού
ελληνισμού

- **Δ. Χανιώτης**

Η πείνα στην εποχή του Cern...

- **Δ. Μπουρής**

Το αληθές "είναι" της ανέχειας και το ψευδές
"φαίνεσθαι" της στατιστικής φτώχειας

Σμύρνη: Η μητρόπολη του μικρασιατικού ελληνισμού

του Γ. Γιαννακόπουλου*

Η ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΗΣ ΙΩΝΙΑΣ, ξαπλωμένη νωχελικά στον μυχό του Ερμαίου κόλπου, ανέπνεε τον μπάτη και απολάμβανε τα προνόμια της εξαιρετικής γεωγραφικής θέσης, που διαμόρφωσαν και συντήρησαν τον μύθο της δια μέσου των αιώνων. Πόλη παράλια, επίπεδη, με τον λόφο του Πάγου να δεσπόζει στη νότια άκρη της, η Σμύρνη επεκτάθηκε κατά τον 19^ο αιώνα προς τον βορρά, όπου εγκαταστάθηκαν ελληνικοί κυρίως πληθυσμοί αλλά και Ευρωπαίοι που μετακινήθηκαν από την περιοχή της παραδοσιακής εγκατάστασής τους, τον Φραγκομαχαλά. Κατά μήκος της παράλιας ζώνης οικοδομήθηκαν εντυπωσιακά κτίρια αλλά και τα πρώτα σπίτια, που διαμόρφωσαν τον τελευταίο τύπο της σμυρναϊκής αστικής κατοικίας: οικίες διώροφες, υπερυψωμένες, με κεραμοσκεπές και τα χαρακτηριστικά ξύλινα, κλειστά μπαλκόνια. Η Σμύρνη, πολύγλωσση και πολυπολιτισμική, συνταίριαζε μαγευτικά εικόνες από την Ανατολή και τη Δύση. Η εντυπωσιακή οικονομική και πολιτιστική ανάπτυξη, στην οποία τόσο είχε συμβάλει το ελληνικό στοιχείο, όσο και ο εξωστρεφής κοσμοπολίτικος χαρακτήρας της, προκάλεσαν από νωρίς το ενδιαφέρον των ρομαντικών Ευρωπαίων περιηγητών. Μια πολυεθνική μητρόπολη της Μεσογείου η

Σμύρνη, με πληθυσμό που έφτανε λίγο πριν από την Καταστροφή τους 300.000 κατοίκους, συγκέντρωνε στους κόλπους της Έλληνες, Οθωμανούς, Αρμένιους, Εβραίους και Δυτικούς. Η ανάπτυξη δημιούργησε νέες ανάγκες, που οδήγησαν στην αναδιοργάνωση της πόλης. Οι κάτοικοι, Έλληνες στην πλειονότητά τους, εγκαταστάθηκαν στις γύρω περιοχές, οι οποίες, με την ανάπτυξη των μέσων μεταφοράς, μετατράπηκαν σε προάστια. Μια ομάδα χωριών σε ημικυκλική διάταξη κατά μήκος του κόλπου, περιτριγύριζαν τη Σμύρνη. Η διάταξή τους από τα νοτιοδυτικά προς τα βορειοανατολικά ήταν: Κοκαργιαλί, Γκιοζτεπέ, Καραντίνα, Σελαχανέ, Καρατάσι, Σμύρνη, Μερσινλί, Μπαϊρακλί, Αγία Τριάδα, Πετρωτά, Κορδελιό (ακριβώς απέναντι από τη Σμύρνη), του Παπά η Σκάλα, Τομάζου. Αλλά και μεσόγεια χωριά όπως ο Μπουρνόβας, ο Μπουτζάς, ο Κουκλουτζάς και το Σεβδίκιοϊ σταδιακά εντάχθηκαν στον ιστό της πόλης.

Το Κορδελιό, το πιο γνωστό και ίσως το πιο όμορφο από τα **χωριά - προάστια**, είχε αναπτυχθεί τα τελευταία πενήντα χρόνια και έως την Καταστροφή είχε εξελιχθεί σε μια μικρή πολιτεία 15.000 κατοίκων, εκ των οποίων τα δύο τρίτα ήταν Έλληνες. Ο επιβλητικός **Μπουρνόβας**, γύρω στα οκτώ χιλιόμετρα βορειοανα-

*Ο Γ. Γιαννακόπουλος είναι αναπλ. καθηγητής και Προϊστάμενος του τμήματος Βιβλιοθηκονομίας και Συστημάτων Πληροφόρησης, τ. Διευθυντής των Γενικών Αρχείων του Κράτους

τολικά της Σμύρνης, με μνημειώδεις οικοδομές και ωραίους κήπους, δεν ήταν μόνο ένα όμορφο ελληνικό χωριό αλλά και παροικία των πλουσιότερων Άγγλων της Ανατολής.

Το λιμάνι, συνυφασμένο με την ιστορία της πόλης, αναδείχθηκε στον πιο αποφασιστικό συντελεστή της ευημερίας της Σμύρνης κατά τα νεότερα χρόνια. Η αύξηση της κίνησης των πλοίων δημιούργησε την ανάγκη λιμενικών έργων στη Σμύρνη, τα οποία παγίωσαν τη φυσιογνωμία της ως κέντρου των θαλάσσιων μεταφορών της Ανατολικής Μεσογείου. **Η**

Η παιδεία για τον μικρασιατικό ελληνισμό αποτελούσε όρο εθνικής ύπαρξης. Στη Σμύρνη λειτουργούσε πλήθος εκπαιδευτηρίων, ανάμεσα στα οποία εξέχουσα θέση κατείχε η περίφημη Ευαγγελική Σχολή, η οποία διέθετε σπουδαία βιβλιοθήκη και αξιόλογο μουσείο.

Σμύρνη, μετά την ολοκλήρωση των παραπάνω εργασιών κατά τη δεκαετία του 1870, αποτέλεσε **το δεύτερο σε κίνηση λιμάνι της αυτοκρατορίας μετά την Κωνσταντινούπολη**. Στις αρχές του 20^{ου} αιώνα το σύνολο σχεδόν του **θαλάσσιου εμπορίου** της δυτικής και νότιας Μικράς Ασίας διεξαγόταν από τη Σμύρνη. Δεκαεπτά ατμοπλοϊκές εταιρείες, ανάμεσα στις οποίες τέσσερις ελληνικές, εκτελούσαν τακτικά δρομολόγια συνδέοντας τη Σμύρνη με τα λιμάνια της Ευρώπης της νότιας Ρωσίας, της Μικράς Ασίας και της Μέσης Ανατολής. Στο τελωνείο (Κουμέρκι), συμβολικό τόπο συνάντησης του ανατολικού και δυτικού εμπορίου, στοιβάζονταν κάθε είδους εμπορεύματα.

Η πρόσχωση της παραλίας και η δημιουργία της προκουμαίας, άλλαξε την όψη του παραθαλάσσιου τμήματος της Σμύρνης και καθόρισε την εικόνα της πόλης στη νεότερη εποχή. Το 1874, όταν το έργο ολοκληρώθηκε, η φυσιογνωμία της Σμύρνης έμοιαζε με αυτή δυτικής πόλης. **Η προκουμαία**, την οποία διέσχισε ιππήλατο τραμ, είχε πλάτος 28 μέτρα και απλωνόταν σε μήκος 3.335 μέτρων. Χωριζόταν σε δύο τμήματα: το εμπορικό και το κοσμικό. Στο πρώτο υπήρχαν αποβάθρες, ναυτιλιακά και μεσιτικά γραφεία, πρακτορεία κ.τ.λ. Στο δεύτερο, πολυτελείς κατοικίες, αριστοκρατικά καφενεία και ξενοδοχεία, καταστήματα, θέατρα και λέσχες. Εδώ συναντούσε κανείς τα ξενοδοχεία Χουκ και Κραίμερ, το Θέατρο της Σμύρνης, τον κινηματογράφο Πατέ, την Τράπεζα της Ανατολής, τη Λέσχη των Κυνηγών και το περίφημο Σπόρτινγκ Κλαμπ. Η περιοχή της προκουμαίας αποτελούσε ένδειξη του κοσμοπολίτικου χαρακτήρα της πόλης και καταδείκνυε τη διάδοση του δυτικού τρόπου ζωής μεταξύ των κατοίκων. Η εντυπωσιακή της όψη, με τα λευκά μεγαλόπρεπα κτίρια, αποτελούσε την πρώτη εικόνα που αντίκριζαν οι ταξιδιώτες φθάνοντας στη Σμύρνη. Πλήθος περιηγητών και λογοτεχνών αφιέρωσαν στην προκουμαία τα πιο κοσμητικά προσωνύμια. Απ'

όλα κρατάμε τον στίχο του Σμυρναίου ποιητή **Νίκου Τουτουντζάκη: «Πόρπη σμαραγδοκέντητη σε ιωνικό χιτώνα».**

Στη Σμύρνη, η ανάπτυξη νέων οικονομικών δραστηριοτήτων, η δημογραφική αύξηση και η πολεοδομική αναδιάρθρωση δημιούργησαν νέα σημεία αναφοράς, τα οποία, μαζί με όσα διατηρήθηκαν από παλιά, διαμόρφωσαν τον νέο πρόσωπο της πόλης. Μνημεία των παρελθόντων χρόνων, κτήρια τεκμήρια της οικονομικής ευμάρειας, δημόσια καταστήματα χαρακτηριστικά της πολιτιστικής ακμής ή των πολιτικών εξελίξεων, τόποι λατρείας διαφορετικών θρησκειών, συναποτελούσαν το πρόσωπο της πόλης. Από το μεσαιωνικό φρούριο του Πάγου έως το κτήριο της Εθνικής Τραπέζης της Ελλάδος και από την πλατεία Διοικητηρίου ως το Σπόρτινγκ κλαμπ, από τους βερχανέδες του Φραγκομαχαλά έως τα αρχοντικά της Πούντας και από τα πολυτελή ζαχαροπλαστεία της προκουμαίας έως τα τουρκικά καφενεία του επάνω μαχαλά, **η Σμύρνη αποκαλύπτεται ως κέντρο συνάντησης πολιτισμών και συνύπαρξης διαφορετικών εθνοτήτων.**

Το πολυεθνικό πρόσωπο της Σμύρνης αποτελούσε το κύριο χαρακτηριστικό της πόλης. Στη διαμόρφωση όμως της φυσιογνωμίας αυτής καθοριστική ήταν και η συνεισφορά του ελληνισμού. Οι Έλληνες αποτελούσαν τη σημαντικότερη εθνική κοινότητα τόσο ποσοτικά όσο και ποιοτικά. Το μεγαλύτερο τμήμα των κατοίκων της πόλης, γύρω στους 150.000, μιλούσε ελληνικά, πίστευε στο ορθόδοξο δόγμα και σε γενικές γραμμές διατηρούσε υψηλό οικονομικό και πολιτιστικό επίπεδο. **Οι Έλληνες της Σμύρνης είχαν συναίσθηση της ισχυρής θέσης τους στην πόλη, την οποία οι ίδιοι οι Οθωμανοί αποκαλούσαν «άπιστη Σμύρνη».** Ο ορθόδοξος πληθυσμός είχε αρχίσει να νιώθει τμήμα της Ελλάδας πολύ πριν ο ελληνικός στρατός αποβιβαστεί στη ιωνική πρωτεύουσα. Οι Σμυρναίοι παρακολούθησαν από κοντά την εξέλιξη της μικρασιατικής επιχείρησης πανηγυ-

ρίζοντας τις στρατιωτικές επιτυχίες και αγωνιώντας όταν το τέλος έγινε ορατό.

Τα μέλη της ελληνικής κοινότητας συμμετείχαν στις κοινωνικές εκδηλώσεις και γιόρταζαν με λαμπρότητα τις θρησκευτικές γιορτές, που συχνά είχαν και εθνική σημασία. Η ανώτερη τάξη έλαμπε στους αποκριατικούς χορούς που δίνονταν στις αριστοκρατικές λέσχες, παρακολουθούσε τις ιπποδρομίες και τις παραστάσεις της όπερας και διοργάνωνε κάθε είδους φιλανθρωπικές εκδηλώσεις. Ο λαός διασκέδαζε στα καφενεία με τους ξακουστούς παιχνιδιάτορες και στα μεγάλα θρησκευτικά πανηγύρια. Εντύπωση προκαλεί η ελευθερία με την οποία **οι Σμυρναίοι γιόρταζαν το Πάσχα** πυροβολώντας στον αέρα και ψάλλοντας δημόσια τον ελληνικό εθνικό ύμνο. Όπως σημειώνει στα 1887 ο περιηγητής L. de Launay **«καίγοντας πυρίτιδα οι Έλληνες της Σμύρνης εκδηλώνουν τη χαρά**

Πλήθος περιηγητών και λογοτεχνών αφιέρωσαν στη προκουμαία τα πιο κοσμητικά προσωνύμια. Απ' όλα κρατάμε τον στίχο του Σμυρναίου ποιητή Νίκου Τουτουντζάκη: «Πόρπη σμαραγδοκέντητη σε ιωνικό χιτώνα»

τους για την ανάσταση του Κυρίου που για αυτούς έχει και την έννοια της ανάστασης του Έθνους».

Η Σμύρνη από τα πρωτοχριστιανικά χρόνια αποτέλεσε **θρησκευτικό κέντρο** και στον μητροπολιτικό θρόνο της ανήλθαν σημαντικές προσωπικότητες όπως ο Άγιος Πολύκαρπος, ο οποίος μαρτύρησε στο στάδιο του Πάγου στα μέσα του 2^{ου} αιώνα μ.Χ.. Τα ύστερα χρόνια της μητρόπολης της Σμύρνης χαρακτηρίστηκαν από δύο επίσης μαρτυρικές φυσιογνωμίες: τον μετέπειτα οικουμενικό **Πατριάρχη Γρηγόριο Ε΄** και τον **Χρυσόστομο (Καλαφάτη)**.

Στα τέλη του 19^{ου} αιώνα, όπως αναφέρει ο Γάλλος περιηγητής Vital Cuinet, στη Σμύρνη υπήρχαν δεκατρείς ορθόδοξες εκκλησίες. Η **μητρόπολη της Αγίας Φωτεινής** ήταν από τις παλαιότερες. Το περίφημο καμπαναριό της, το πιο ψηλό και επιβλητικό κτίσμα της πόλης, κατασκευάστηκε το 1856 από τον αρχιτέκτονα Ξ. Λάτρη.

Το ευρύχωρο προαύλιο του μητροπολιτικού

ναού αποτέλεσε τόπο έκφρασης του λαϊκού αισθήματος. Εκεί συγκεντρώθηκε ο σμυρναϊκός λαός για να πληροφορηθεί και να πανηγυρίσει χαρμόσυνα γεγονότα όπως η κατάληψη της Σμύρνης από τον ελληνικό στρατό, αλλά και για να αναζητήσει καταφύγιο στις δύσκολες ημέρες του Αυγούστου του 1922. Οι Σμυρναίοι γνώριζαν καλά ότι ο μητροπολίτης τους θα ήταν πάντα εκεί και στις χαρές και στις λύπες. Πράγματι, ο **Χρυσόστομος**, συνεπής αγωνιστής της πίστης και της πατρίδας, αρνήθηκε να εγκαταλείψει το ποίμνιό του. **Διάλεξε ενσυνείδητα το δρόμο της θυσίας και σφράγισε με τον τραγικό του θάνατο το τέλος της μητρόπολής του.**

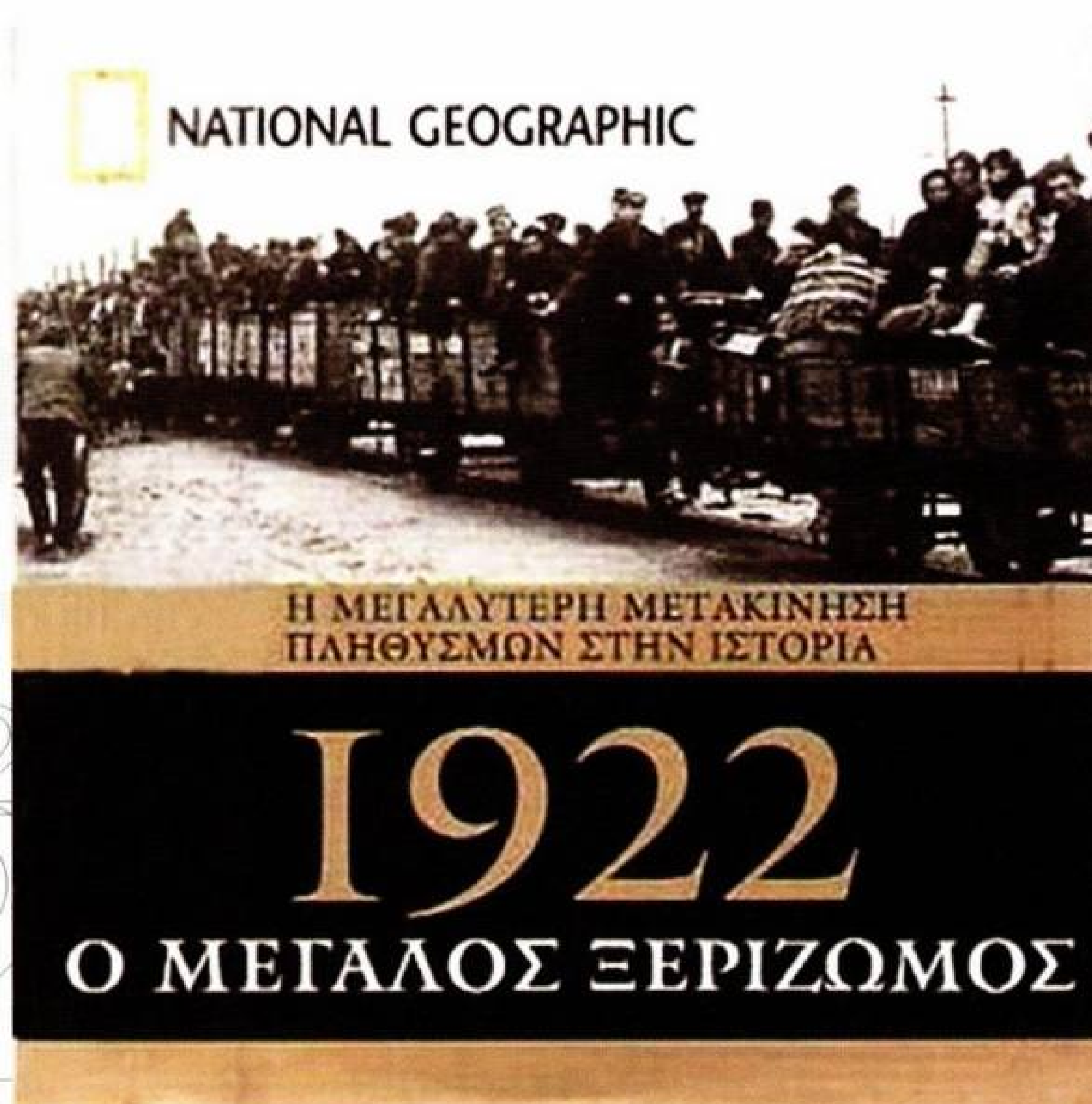
Η **παιδεία για τον μικρασιατικό ελληνισμό** αποτελούσε όρο εθνικής ύπαρξης. Στη Σμύρνη λειτουργούσε πλήθος εκπαιδευτηρίων, ανάμεσα στα οποία εξέχουσα θέση κατείχε η περίφημη **Ευαγγελική Σχολή**, η οποία διέθετε σπουδαία βιβλιοθήκη και αξιόλογο μουσείο. Ο σημαντικός ρόλος της **γυναικείας εκπαίδευσης**

εκτιμήθηκε νωρίς στη Σμύρνη με την ίδρυση το 1830 του Παρθεναγωγείου της Αγίας Φωτεινής, που αργότερα ονομάστηκε Κεντρικό Παρθεναγωγείο. Στα 1881 ιδρύθηκε το Ομήρειο Παρθεναγωγείο το οποίο, όπως και το Κεντρικό, διατηρούσε και διδασκαλείο.

Στη Σμύρνη του 19^{ου} αιώνα εντυπωσιάζει η δραστηριότητα της ελληνικής κοινότητας στην έκδοση έργων της δυτικής γραμματείας, χωρίς φυσικά να υπάρχει υστέρηση στην πρωτότυπη ελληνική λογοτεχνική παραγωγή. Από το δεύτερο μισό του 19^{ου} αιώνα το θέατρο αντικατόπτριζε την ευμάρεια και τη συνολική πολιτιστική άνθηση της ελληνικής σμυρναϊκής κοινότητας. Στο ίδιο πλαίσιο τοποθετείται και η καλλιέργεια του αθλητισμού, που εκπροσωπήθηκε από τρεις συλλόγους: τον Πανιώνιο, τον Απόλλωνα, και τον Πέλοπα. Αλλά και ο πολιτισμός της καθημερινής ζωής, οι συνήθειες, οι συμπεριφορές και οι νοοτροπίες αποκάλυπταν το ζηλευτό κοινωνικό επίπεδο των Ελλήνων της Σμύρνης.

Αν οι στρατιωτικές επιχειρήσεις επιβάλουν τους όρους των συνθηκών, στην Μικρά Ασία συνέβη το αντίθετο. Ο ελληνικός στρατός αποδύθηκε

σε μια εξαιρετικά επισφαλής επιχείρηση για να επιβάλει τους ευνοϊκούς όρους της συνθήκης των Σεβρών. Αναγκάστηκε σε μια ατελείωτη σειρά μαχών, που παρά τις συνεχείς επιτυχίες δεν μπορούσαν να εξασφαλίσουν την οριστική συντριβή του αντιπάλου. Το αδιέξοδο ήταν φανερό, αλλά οι κυβερνήσεις της περιόδου στάθηκε αδύνατο να αποδεσμευτούν από τον καταστρεπτικό μονόδρομο της αλυτρωτικής πολιτικής. Οι ηρωικοί Έλληνες στρατιώτες αφέθηκαν να συναντήσουν το πεπρωμένο τους στο υψίπεδα της μικρασιατικής ενδοχώρας. Εκεί γράφτηκε ένα αληθινό πολεμικό έπος καθώς οι γενναίοι αυτοί άνδρες πολεμώντας ασταμάτητα προήλασαν, κάτω από εξαιρετικά αντίξοες συνθήκες, ως τον ποταμό Σαγγάριο, λίγο έξω από την Άγκυρα. Μερικούς μήνες αργότερα (14 Αυγούστου 1922) ο καταπονημένος ελληνικός στρατός δεν θα αντέξει την τουρκική αντεπίθεση και το μέτωπο θα καταρρεύσει. **Η τελευταία πράξη του δράματος θα παιχθεί στη Σμύρνη, όπου ο χριστιανικός πληθυσμός θα υποστεί αβοήθητος τις τουρκικές βιαιοπραγίες και η όμορφη πόλη θα παραδοθεί στις φλόγες.** ☑

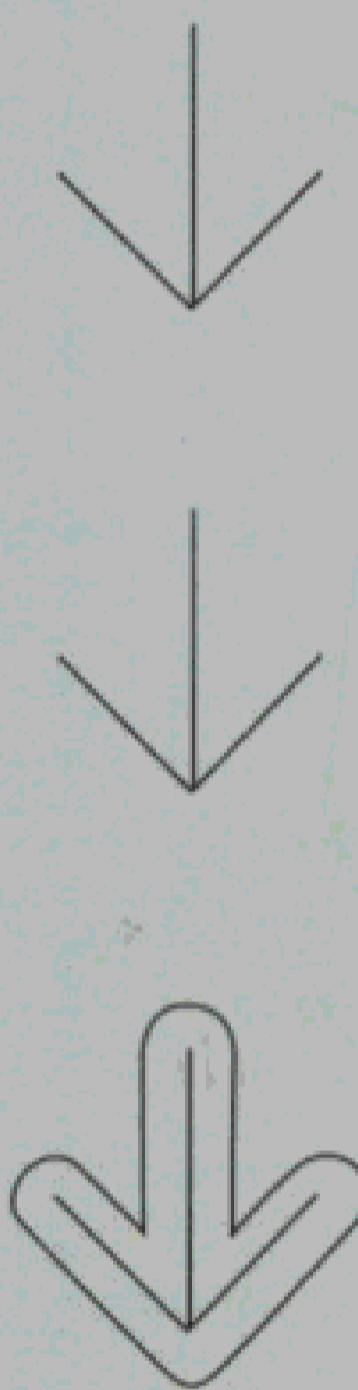

Δημοσίευση άρθρων

Γίνονται δεκτά άρθρα που πραγματεύονται **επίκαιρα ζητήματα στο χώρο της εκπαίδευσης ή και θέματα γενικότερου ενδιαφέροντος**. Τα κείμενα πρέπει να αποστέλλονται με e-mail, σε μορφή Word, ενώ οι φωτογραφίες που τα συνοδεύουν πρέπει να είναι σε ηλεκτρονική μορφή σε υψηλή ανάλυση. Η βιβλιογραφία, αν υπάρχει, παρατίθεται μόνο με τη μορφή υποσημειώσεων. Τα άρθρα, τα οποία μπορεί να είναι πρωτότυπα ή αναδημοσιεύσεις, δεν επιτρέπεται κατά κανόνα να υπερβαίνουν τις 2.000 λέξεις.

Για να δημοσιευτεί ένα κείμενο, πρέπει να εγκριθεί από την Συντακτική Επιτροπή. Η μερική ή ολική αναπαραγωγή κειμένων του περιοδικού επιτρέπεται μόνο με την άδεια του Εκδότη.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνούν με την κα Ι. Αναστασάκου, τηλ.: 210 5385174, Fax: 210 5385852, e-mail: eee@teiath.gr

Αγ. Σπυρίδωνος, 122 10 Αιγάλεω
Τηλ.: 210 538 5100, fax: 210 591 1590
e-mail: info@teiath.gr, webmaster@teiath.gr / http://www.teiath.gr

